

CARTA ALS JOVES I NOIES CRISTIANS

Benvolguts:

Segurament que no llegiu gaire aquests papers, però espero que avui, algú us els faci a mans. El que hi escric us afecta molt.

Jo ja no soc jove. Us he de confessar que em feu una mica d'enveja perquè vosaltres encara teniu tota una vida per entregar. És d'això del que us vull parlar: de donar la vida. No m'hi poso per poc.

Suposo que ja heu descobert que només quan comencem a estimar sabem què hi fem en aquest món, perquè la vida és per a donar-la. Si heu fet aquesta experiència esteu avançant pel camí de ser cristians i tard o d'hora sentireu la invitació del Mestre que us convida a deixar-ho tot per a seguir-lo.

Hi ha moltes maneres de seguir Jesús. I una és molt necessària a la humanitat: "hi ha molt a segar i els segadors són pocs" deia Jesús. La seva paraula té tota l'actualitat. Els joves i les noies cristians patiu més que no pas els adults la falta de pastors joves, del vostre temps i del vostre estil, testimonis de l'amor de Crist en un món girat de cara al futur.

Vosaltres observeu com parlem i com ens movem els grans. Els anys ens han fet així. No ho podem evitar. I us hi sentiú incòmodes. Tampoc podeu evitar-ho.

Doncs bé, l'Església no és una "propietat" dels adults. L'Església de Jesús encara està per fer. Sempre està per fer. És una tasca constant, nostra i vostra. El que cal fer no és ben bé el que nosaltres fem. Segur. Vosaltres que hi patiu, heu pres ja la part de responsabilitat que us correspon?

Cal que treballem plegats per allò que Jesucrist estima fins a vessar la Sang: aplegar els homes en la fraternitat i la llibertat totals.

Els que encara no heu decidit el tombant que donareu a la vostra vi da heu de considerar seriosament aquesta invitació del Mestre. Vosaltres mateixos comproveu que -encara que l'Església la formem tots- quan els capellans ens fem grans, moltes coses s'envelleixen en la comunitat. És que hi falta la vostra joventut.

Deixeu-me dir als joves -per la directa- que tingueu el coratge de preguntar-vos si Jesucrist no us crida a aquest servei. No descarteu la possibilitat de donar així la vostra vida.

Deixeu-me dir a les noies que tingueu el mateix coratge. Tots per igual som cridats a treballar pel Regne de Déu. I que sovint depèn de la vostra traça que en la relació amb els joves hi hagi prou franquesa per parlar de tot, fins al punt que entre vosaltres no sigui "tabú" que un xicot pensi fer-se capellà.

Si sabeu donar un aire generós a la vostra amistat, si escombriu la banalitat i l'egoisme, si no us deixeu encongir per la por, fareu que l'amor sigui amor. I el respecte, la joia de donar. I així l'Església que està per fer, la que Jesús estima tant, la d'avui cap a demà, el Senyor mateix la confiarà a les vostres mans.

Amb tota confiança

Blai Blanquer